

Omregning af Ydelser, der maatte være fastsatte i Mark efter den 15. Juni 1920, da man kan gaa ud fra, at Fastsættelser af Ydelser i Mark fra Forpagterens Side efter Danmarks Overtagelse af Højhedsretten eo ipso involverer gensidig Enighed herom.

Et andet Spørgsmaal vil det derimod være, hvorvidt der vil kunne blive Tale om at aabne Mulighed for at faa Ydelser, der var forfaldet til Betaling inden 1. Januar dette Aar, omregnet i Kroner. Det siges i Bemærkningerne til Lovforslaget: „Det synes endelig rimeligt, at der i hvert Fald ikke gives Omregningen tilbagevirkende Kraft for allerede forfaldne Ydelser“. Som oftest vil den 1. April og den 1. Oktober — henholdsvis maaske den 1. Maj og den 1. November — være Forfaldsdagene, og man kunde maaske i og for sig finde, at der kunde være nogen Rimelighed i, at en Forpagter eller Lejer, der efter Kronemøntens Indførelse den 20. Maj har haft sine Indtægter i Kroner, for den efterfølgende Tid ydede en tilsvarende Afgift i Kroner. Her vil yderligere komme i Betragtning, at forskellige Afgifter — nogle omtaltes af den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Refshauge, med Hensyn til Domænerne — erlægges prænumerando fra den 1. April til den 1. Oktober eller fra den 1. Oktober til den 1. April, hvorved altsaa Ejeren et helt Aar efter Kronemøntens Indførelse vil kunne komme i det Tilfælde at skulle lade sig nøje med Udbetalinger i Mark, skønt Forpagteren har sine Indtægter i Kroner. Og for saadanne Forpagtningsafgifers Vedkommende, der er erlagte den 1. Oktober som Ydelse for et Tidsrum, der strækker sig til den 1. April næste Aar, er Betalingssummen allerede erlagt i Mark, skønt Forpagteren i hele det paagældende Tidsrum har sine Indtægter i Kroner. Jeg personlig vilde have fundet det ønskeligt, om der var taget Hensyn til disse Forhold; men jeg erkender, at det er meget vanskeligt overhovedet at give en saadan Lovforanstaltning som denne tilbagevirkende Kraft.

Naar i Lovforslaget den 1. Januar 1921 er gjort til en Slags Skæringsdag, forsaavidt som alle efter den Dag til Betaling forfaldne Ydelser kan kræves omregnet i Kroner, forstaar jeg dette saaledes, at naar f. Eks. Afgiften for Tiden fra 1. November til 1. Maj forfalder til Betaling den 1. Maj

næste Aar, eller f. Eks. Afgiften for Tiden fra 1. Oktober til 1. April næste Aar først forfalder den 1. April næste Aar, skal Omregningen for denne Afgift for hele dette Tidsrum kunne kræves foretaget i Kroner, og jeg har ikke forstaaet Bestemmelsen saaledes, at der for de resterende Maaneder af Aaret 1920 vil kunne ske Udbetaling i Mark, saaledes at der kun for Maanederne efter den 1. Januar 1921 kan kræves Omregning i Kroner, ved hvilken sidste Forstaaelse det uheldige Tilfælde vilde opstaa, at den fastsatte Skæringsdag, den 1. Januar 1921, kom til at falde midt i en Betalingsperiode. Der findes sikkert med Hensyn til de Forhold, som det foreliggende Lovforslag tilstræber at ordne, mange Tilfælde, i hvilke Parterne ikke har truffet nogen bestemt Ordning, idet de er blevet enige om, at den bedste Ordning vilde være den, som den forventede Lov skabte. Dersom den midt i en Betalingsperiode faldende Skæringsdag skulde medføre en Konklusion som den af mig nævnte, vilde det skade den fordringsberettigede, der netop havde ventet med at træffe en Overenskomst om Ydelsens Omregning i Kroner, fordi han satte sin Lid til Lovgivningsmagtens Ordning af hele dette Spørgsmaal. Jeg opfatter imidlertid Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 saaledes, at Betalingen for Tidsrum, der omfatter en Del af Aaret 1920 og en Del af Aaret 1921, naar Betalingen for hele dette Tidsrum først forfalder efter den 1. Januar 1921, kan kræves omregnet til Kroner, men jeg vil dog bede den højtærede Justitsminister om at udtale sig herom.

Lovforslagets Bemærkninger til § 1 vedrørende Bestemmelsen om, at enhver af Parterne skal, hvis de ikke kan blive enige om Afgiftsbeløbet, kunne forelægge Spørgsmaalet for det i § 2 omhandlede Nævn, kan jeg ganske slutte mig til, ikke mindst efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Refshauge fremkom med vedrørende den Bestemmelse, at kun Forpagteren eller Lejeren efter Nævnets Afgørelse skal have Adgang til ved en Opsigelse at kunne fri sig fra den ændrede Afgift efter en nærmere fastsat Tids Forløb. Men den her for Forpagterne henholdsvis for Lejerne fastsatte Opsigelsesfrist paa 14 Dage er efter min Mening lovlig kort. Jeg vilde betragte det som meget ønskeligt, om det var muligt, at